

محمد شیروانی

ذکر بعضی نمونه یادداشت‌ها و آرایش و اصطلاحات در نسخه‌های خطی از مالکین و کاتبین (در آغاز، انجام، وسط، حاشیه و حتی روی جلد آنها)

پیش نوشتی درباره نسخه‌های خطی:

در زمان‌های بس دور، دورتر از آنکه فن چاپ ظهر کند، طالبان دانش محض و دوستداران معارف اسلامی در رهگذر خدمات علمی باشرا پیط بد زندگانی به‌هوا لذات معنوی و برای اینکه به گنجینهٔ کمال مطلوب دست یابند رنج‌های بردند. در تمام بلاد اسلامی بخصوص ایران، انسان‌های فدایکار حتی برای خدمت بزمیان عرب که کلید فهم علوم قرآنی است آثاری ترتیب دادند که بسیاری از آنها هنوز در کتابخانه‌های املاک می‌خورند.

در آن وقت گهنه‌روی برق ربع مسكون را روشن نکرده بود طلبهٔ دانش دینی در حجرات تحصیلی نمور و خراب بعضاً "لخت و عور و بی اثاثه" دور از آفتاب به دوزانوی ادب در بر ابر کتاب‌های خطی هر زمین می‌نشستند و کتاب‌های درسی خود را هم ہادست، مشتا قانه و هنرمندانه بمنظور تکثیر، نخست برای خود و یا به دستور کسی از شاه یا امیر و یا استاد برای کتابخانه‌ها و یا برای دیگران با دریافت مزدکم و یا رایگان می‌نوشتند.

در این میان هنر دوستان نیز در کوشش و لذت از هنر و بعضی بهره‌ده به صاحبان زور و زر می‌شدند و همانند آرایش‌ها در معماری، هنرهایی در خط و کتاب‌نویسی و تزیین ابراز می‌داشتند. نوشتند یک کتاب و استنساخ و بعد

آرایش آن ماهها و بلکه سال‌ها طول می‌کشیدکه با مطالعهٔ تاریخ خط و نقاشی معلوم می‌شود که چه هنرها در تحول و رو به کمال در آن‌ها بکار می‌رفته است*. بویژه برای کتاب‌های اعتقادی که چه زیبائی‌های پرمونا حاکی از ظرافت قلمی و لطائف طبیعی و احساس برآن افزوده می‌شده است.

تذهیب فهرست محتوا، آرایش صفحهٔ عنوان به ترنج و سرترنج و کتیبه برای نام و مؤلف کتاب، سریوح در صفحهٔ آغاز مکتیبه و پیشانی‌سازی برای سرصفحات و ابواب و فصول یادرا آغاز هر سوره از قرآن، تذهب، تشعيیر مجلس‌سازی، گل‌اندازی، جدول و ستون و سطرسازی، زرافشانی، حل‌کاری، طلاندازی، هامش نویسی، حاشیه‌سازی، علامات مقابله و تصحیح، جلدسازی، معرق‌کاری، رنگ روغن کاری، طلاپوشی، گوشه و لچک و شمسه (روی جلد) ضربی سوتخته، میناکاری، جلد قولوق و لوله و طومار، کیف مخصوص جزوی برای بازو، جیب و موزه (مانند: خفی علائی)، تعویذات

* - به کتابهای از این قبیل بنگردید:

خط و خطاطان، تذکرهٔ الخطاطین سنگلاخ، خوشنویسان بیانی، کتاب‌شناسی کتابهای خطی، خط و خطاطی در ایران، پیدایش خط و خطاطان میرخانی، خط و خطاطان اسلامی از فضایلی، اطلس خط، دراسات فی تاریخ الخط العربی از منجد، الخطوط المقریزیه، تاریخ خط عبدالحسی حبیبی، پیدایش خط و مرقعات خط و شکسته‌نویسی و تذکرهٔ خوشنویسان از پیاولی، مرجع رنگین (انجمان خوشنویسان) تذکرهٔ خوشنویسان معاصر، اشک قلم، مجموعهٔ آثار خوشنویسان، پیدایش و تحول هنر خط، رسالهٔ مداد الخطوط، خوشنویسان و هنرمندان از فکری‌سلجویی و محمد هروی، راهنمای خطوط کوفی، معرفی خطوط عربی در ایران، آثار جاویدان خط از احمد نجفی زنجانی و

ادعیه و بسیاری هنرها دیگر که باید آن نازک کاری هارا حتی روی پوست آهو
بادقت به چشم سرو دل دید و آن طرحها و رسمها و نوشتهها را عارفانه
در نوع هنر اعتقادات بررسی کرد.

سرلوحها به شکل محراب، مناره و گنبد و مأذنه، ماه و ستاره،
بال و فرشته، مرغ و آسمان، ابر و سایبان، کاخ و ایوان، پنجره و گنگره،
با غولستان، انسهار و گل و ریحان، این همه نقش‌های عجیب و طرفه‌نگاری
در صفحات کتاب لذتی برای هنرمندو دل مطمئن خدا جویان و برای اوپرستان است
واز طرف دیگر، منظره شکار و رزم شاهان و بزم کامکاران و مجالس عشرت
خود پرستان هر دو گونه معرف این است که "عشق بازی دگرو نفس پرستی دگر است"
متاًسفانه بسیاری از این آثار نیست شده از کتابخانه‌های سامانیان
و دیلمیان گرفته تا این زمان* و مقداری از آنها را هم باید در کتابخانه‌های
خارج از بلاد اسلام و موزه‌های کفار جستجو کرد.

اما توجهما در این نوشتنار به معنویت این آثار و آشنازی و دقیقت در
یادداشت‌هایی است که در کتب خطی به پادگار مانده و نمودار حالات روحی
و افکار کاتبان و مالکان نسخه‌های است. *

پیال جامع علوم انسانی

* - بنگرید به *احسن التقاليم في معرفة الاقاليم*.

** - متاًسفانه این حقیر هنگامی که از این مقولات برای خود گلچینی
می‌کردم شمارهٔ ما خذرا که روزی مفید برای این مقاله‌می‌شد بربند استم
ولی همهٔ این هارا در نسخه‌های خطی دیده‌ام. زهر خرمی خوشمایی،
زهر گلشنی فنچه‌ای. به هر استادی رحمتی و به هر ولینعمتی سپاسی
که دانش پژوهان را این مقاله هدیتی است و باشد روزی که توفیق
عرضهٔ همهٔ آن‌ها بشود. انشاء الله.

نخست نمونه یادداشت‌هایی که در اهمیت و وصف کتاب و مطالعه در کتب چاپ سنگی و خطی دیده‌ام:

برآدهای زر:

الكتاب خير فيقا "واحسن رفيقا" لا يكلف امرا ولا يطلب اجرا".
العلم صيد و الكتابه قيد نعم الانيس اذا خلوت كتاب
تلهو به ان خانک الاصحاب
تعلم ما استطعت ثكن اميرا" ولا تك جاهلا" تبقى اسيرا"
فلو حكمت مصراء" كل يوم ترى الجبال كلهم حمرا"

* * *

ومن عز من دون الانام مقامه فاحسن ما يهدى اليه كتاب

* * *

يا بدر فيم لك الكتاب مدي الحياه مرافق
فهيل الكتاب لديك مثلی يا حبيبی عاشق
(از یادداشت‌های مرحوم عباس‌اقبال)

* * *

همنشيني به از كتاب مخواه که مصاحب بود گهوبیگاه
بهجهت افزایی جان و راحت دل هرچه دلخواه تست زو حاصل
اين چنین هدم لطیف که دید که نرنجید و هم نرنجانید

* * *

چه سود از اينکه کتبخانه جهان از توست
زعلم آنچه عمل می‌کنی همان از توست

* * *

من مونسی گزیده‌ام از بهر خود مرا یک لحظه از مفارقتش صبروتا ب نیست
خوشروون غرگو، ادب آموزونکته‌دان دأ بش به قیل و قال و سئوال و جواب نیست
غلیان نمی‌کشد، نخورد چای و حاجتش بر فرش و متکا و طعام و شراب نیست
این هدم عزیز که شد وصف او بیان هر کس شنید، گفت که این جز کتاب نیست
آنکه عاقل‌اند ملامت نمی‌کنند بر من مگر کسی که سرش در حساب نیست

از صحبت خسان که عذابیست بس الیم
کوآن ستوده جان که دلش در عذاب نیست (خطی)

* * *

ان هذا الكتاب لسياع بوزنه درا
لكان البايع مغبونا" (در صفحه عنوان چاپ سنگی)

* * *

هذا الكتاب وان تصاغر حجم
وله جمع مكارم الاخلاق (در صفحه عنوان چاپ سنگی)

* * *

اشرگدار اگر عمر جاودان خواهی
که زندگانی هر کس به قدر آثار است (خطی)

* * *

بگذار به گیتی اش ری زانکه در آفاق
تاج ششم بهم برزنسی از ما اش ری نیست (خطی)

* * *

ذكر باقی را بزرگان عمرانی گفته‌اند
این ذخیره بس ترا الباقيات الصالحات (خطی)

* * *

مشوقه من کتاب باشد بیچاره دلم هراو چه شاد است
گویند بعارت بهماده مشوقه به عاریت که داده است

* * *

کتاب از دستدادن سست رایو است که اغلب خوی مردم بیوفایست
گروستان نه پاندان سوگند که پاندان نباشد همچو پاند

* * *

بهتر ز کتابخانه جائی نبود خوشتر ز کتاب آشناشی نبود
مانند مطالعه دوائی نبود در دهر برای رفع امراض وجود

* * *

خوشنتر ز کتاب در جهان پاری نیست
در غمکده زمانه غم خواری نیست
هر لحظه دازو بده گوشه تنها هی
صدر احت هست و هر گز آزاری نیست
(نسخه ۱۰۴ خط جامی، کتابخانه مرکزی دانشگاه)

* * *

نازنینم، کتاب دل نندم بهتری از هزار فرزندم

* * *

جمادی چند دادم جان خریدم

بنام ایزد عجب ارزان خریدم (خطی)
(یک هزار و پانصد دینار نوشته به سیاق معادل سی شاهی یا یک قران و ده شاهی)

* * *

بده مرا تو خدا پا درین نکودفت

هزار نصرت و شادی، هزار فتح و ظفر
به حرمت سده محمد بحق چارعلی

به دو حسن، به دو حسین و به موسی جعفر

* * *

در سخن پنهان شدم، مانند بو در برگل

میل دیدن هر که دارد در سخن بیند مرا

* * *

درسی نشد هر آنکه درسی نبود درسی نبود هر آنچه درسینه بود
صدخانه پر از کتاب سودی ندهد باشد که کتابخانه در سینه بود

* * *

لا کل ما یعلم یقال ولا کل ما یقال حان وقته و حضر اهله.

* * *

فصاحة سحبان و خط ابن مقله
و حکمه لقمان و زهد ابن ادهم
لواجتمع فی المرء والممرء مفلس
فليس لهقدر مقدار درهم

* * *

خط بن مقله، فصحت سحبان زهد بن ادهم، حکمت لقمان
گرشود جمع درکس مفلس بهشیزی نیزد آن تن و جان

* * *

خزانة قارون و نعمة هرمز و فر فریدون و دقة انجام
لواجتمعت في المرأة والمرء جاهم فليس لهقدر بمقدار شلجم

* * *

گنج قارون و فرافریدون جاهه پرویز و رفعت گردون
گرشود جمع در تن نادان بهشیزی نیازد آن تن دون
(از منازل السایرین عکس ۸۱۶) :

دروی عن النبی صلی الله علیه وآلہ وسلم:

"من احرق سبعين مصحفاً" وقتل سبعين نبیاً "و ذنبی مع امه
في الكعبه و هو اقرب الى رحمة الله تعالى من تارک الصلوة" فتأمل.

* * *

اذکروا مواتاکم بالخير (از معاویة بن ابی سفیان).

مرده را گردی منه گر باشدت از روی فبار
این بود بس مرده را اکنون که خاکش برسراست

* * * (خطی کهن)

وصف حال:

لکل من العشاق فن من الهوى و فنی جنون والجنون فنون

* * *

طويت با جزاء العلوم و کسبها صرفت شبابی والجنون فنون
ولما تحصلت العلوم و نلتتها تبین لی ان الفنون جنون

* * *

برای درویش از زبان او گفته:

اگر زکوه فروفلطفد آسیاسنگی نه عاقل است کما ز جای خوبیش بر جنبد!

* * *

طعنه متکلم به فیلسوف :

شراب حکمت شرعی خورند اند رحیم دل
که محروم اند از آین عشت هوس گویان یونانی

* * *

در پرهیز از ازدواج حين تحصیل گفته :

نحر الطموح علی فروج النساء، ذبح العلم فی فروج النساء

* * *

در نصیحت و بازی بالغات مهجور عرب :

لا تكن اشلا " ، بشلا " ، نشلا " (= بخیل ، حریص ، طامع) .
فکن هجعا " ، بهجعا " ، فهجعا " (= سخی ، راضی ، متواضع) .

* * *

من آنچه خوانده ام همه از یاد من برفت الا حدیث دوست کمتر کار می کنم
(در قرآنی خطی)

* * *

و این یادداشت‌ها غالباً در صفحات عنوان و اوایل کتاب دیده می‌شود مانند : اهمیت کتاب ، کتابخانه ، مطالعه ، اندرزها ، که بطور نعمونه آورده‌یم و نوشته‌های دیگر مانند : یادداشت سفر ، وقایع تاریخی ، زلزله ، قحطی ، مرض وبا ، طاعون ، جنگ ، فتح و شکست ، ولادت ، مأموریت ، هجرت ، وفات ، اجازه (مجیز ، مستجیز) صحیح عقود ، اجاره ، عبادات استیجاری ، فتوی ، نظر ، عهد و نذر ، طلاق ، نکاح ، زایجه ، طالع سعد و نحس ، و صدھا علامات دیگر مانند علوم قرآنی ، حروف زیر و بینه ، حروف جمل ، ماده تاریخ ، علوم غریبیه (معماء ، جفر ، رمل ، ادعیه و ادویه "رموز حروف") ، مشاهدات و امداد غیبی ، تجارب شخصی ، اشعار نفر وطنز که نمونه‌هایی از آنها به قدر امکان عرضه می‌گردد . و غالباً " این یادداشت‌ها با محتوای کتاب ربطی ندارد مگر اندکی که مثلاً " پشت یک کتاب نجومی نوشته باشد :

منجم‌که‌از خود ندارد خبر کجاداند احوال شمس و قمر

* * *

أنواع يادداشت‌ها:

يادداشت‌کار روزانه در حاشیه کتاب: (کتاب شرح شواهد
مجمع‌البيان میرزا محمد شریف، فهرست دانشگاه، ج ۶، ص ۲۲۹۴) .
يادداشت سفر:

من سوانح سفر حجاز، شعر و خط‌آز شیخ بهائی.
آنک حجاز می‌نمودم من زار کامد سحری به‌گوش دل این گفتار
پارب به‌چه روی جانب کعبه رود کبری که کلیسیا ازو دارد عار
وله‌ایفا"

از صیحه "من پیر مغان رفت از هوش وزن‌العن من فتاد در شهر خروش
وان شیخ که خسرقداد وزنار خرید تکبیر زمن گرفت در میکده دوش
يادداشت فروشنده کتاب:

مانند يادداشتی بخط فروشنده کتاب مرحوم حاج میرزا احمد
فرهومند تهرانی عمی مادرم در کتاب حدیقه هلالیه شماره پک،
کتابخانه دانشگاه از مرحوم شیخ بهائی)، جزء کتاب‌هادا شی مرحوم مشکات،
به‌دانشگاه تهران.

شناخت‌تملک و تملیک بهصورت‌های ذیل از یادداشت‌ها فهمیده می‌شود:
تملک به‌اثر نوشته (غالباً در صفحه عنوان و با مهر، مورخ، به‌نام مالک) .
تملک به اثر مهر (غالباً سجع و مقفى که نمونه آنها را خواهیم آورد) .
تملک به‌ماهر مهر و نوشته یادداشت، از طریق خرید، ارت، هبه و یا
صورت انتقالی دیگر.

(در تملک ارت غالباً "چون کتاب از اموال حبوه بوده به‌انضمام
اسب و سلاح مورث به‌فرزند ارشد می‌رسد یادداشتی دیده می‌شود .
بدیهی است آنگاه که جمع‌مالکیت از طرف مؤلف که خودهم کاتب
باشد اعتبار نسخه علمی از تظر نفاست بیشتر خواهد بود . و نفیس‌تر آنکه

به خط خوش و با آرایش کامل قدیمی و منحصر هم باشد مانند رساله معینیه خواجه نصیر و غیره . * (الراجح بالجلیل کاتب و مالکه عبد الجلیل) با مهر، نشانگر مالک و کاتب است .

مجلد الصوم من کتاب البرهان القاطع تألیف الحقیر علی آل بحر العلوم الطباطبائی (جمع اثر مؤلف و کاتب و مالک) .

نشانه های مالکیت ممکن است از ناحیه اشخاص ذیل باشد :

۱ - از طرف ناسخ یا کاتب که غالباً " در آخرين جملات ختم کتاب و یا از طرف نسخه بردار اضافه بر متن اصلی و یا خود مؤلف با تاریخ و نام خود که برای خود نوشته دیده می شود . (احیاناً " با رمزی در پایان که معرف تاریخ تحریر است) .

۲ - از طرف مستنسخ یا نویسنده (لخزانه العامرة الرشیده شید الله او کانه) لام ملکی .

۳ - تملیک به مالکان بعدی (بصورت هبه ، جایزه یا از مصادره به کتابخانه ، دیگری و غیره) .

۴ - تملیک از طرف خازن یا گنجور کتابخانه (کنسرواتور) به کسی به دستور امیر یا صاحب مقام .

۵ - تملک بصورت خرید ، صلح محاباتی ، ارث ، اعطاء (من جمله کتب التي اعطتها فلان ، اجازه استفاده از محتوا (امانت) مالکیت نمی آورده و باید به کتابخانه و یا مالک شه برگردانده می شده) .

یادداشت های دیگر :

یادداشت مزد کتابت ، صحافی ، تجلید ، آرایش (به رقم سیاق) .

* - بنگرید به نشریه کتابخانه مرکزی بنام نفایس مخطوطات تدوین نگارنده . و فهرست نسخه های خطی کتب اهدایی مشکاة به دانشگاه تهران تألیف استاد محمد تقی دانش پژوه در قسمت های نسخه شناسی و دیگر فهرس .

یادداشت وقف کتاب (مثلاً "برطلاب مدرسه‌ای یا برآولاد ذکور صالح و ارشد از مالک نسلا" بعد نسل باشرايط مذکور و ایراد صیفه وقف بانشانه کلمه وقف غالباً در صفحات متن هم (باکلمه وقف بهفاء کشیده) .

نشانه‌های وسط کتاب :

کلمه (قوله) : با توضیح مطلبی در برابر متن که در حاشیه آن دیده می‌شود و مجموع آن را حاشیه‌برکتاب خوانند و در صورت تفصیلی کتابی مستقل با آوردن متن آن حاشیه برفلان گویند.

کلمه (منه) : پس از توضیح مطلبی در برابر متن که در هامش آمده باداشتن امضا رمز در پایان حاشیه از ناحیه خود مؤلف دیده می‌شود، رموزی با حروف و یا عدد بازهم پس از توضیح مطلبی در هامش دیده می‌شود که نشانه قلمی از عالمی است. مانند: م ح ق د (محمد باقر داماد) و یا عدد ۱۲ و غیره. (۱۲ = اثناعشری).

یادداشتی که امروز پاورقی یا پانوشت گویند: از ناحیه شارح یا محشی و یا خود مؤلف گاهی در وسط کتاب کوچکتر از متن و با کاغذی (بهرنگ دیگر) صحافی شده و تا شده در وسط کتاب دیده می‌شود که توضیح مطلب متن و یا ردیه است.

کلمه (مطلوب) : عیناً "معرف توضیح متن است که باعلامت (عـا)" روی کلمه متن در وسط سطرها و برابر آن در حاشیه رمز (عـا) و یا خود کلمه مطلب دیده می‌شود. در این قبیل موارد معنی لغوی کلمه و یا اصطلاحی آن توضیح و یا ارجاع داده می‌شود و یا نقل قول می‌شود و یا نظردهی و انکار می‌گردد.

کلمه (بلغ قبلاً) : با پیچیده‌نویسی به خط ثلث و پاشکلی خاص در حاشیه نسخه نشانه مقابله دو نسخه تا آخر کتاب.

کلمه^{*} (بلغ قرأة عليه)؛ نشانه^{*} خواندن براستاد در هامش که بتدربیج پیش می‌رفته و تا آخر کتاب هست، کلمه^{*} (بلغ تصحیحاً)؛ نشانه پیشرفت تدریجی در حاشیه هنگام تصحیح نسخه، (گاهی تصحیح کلمه متن و با چند کلمه آن به این صورت است که در حاشیه صحیح آن نوشته شده و خطی نازک روی کلمه فلسط برای اینکه کثیف نشود می‌کشیدند و بالای کلمه صحیح نوشته می‌شد؛ (متن محو) متون قدیم را غالباً می‌بینیم که در نقطه‌گذاری مسامحة می‌کردند و غالب کاتبان غلط هم می‌نوشتند، چون مزدور بودند سواد نداشتند. مانند مجموعه‌های خطی موجود در کتبخانه ظاهریه^{*} دمشق^{*}).

حرف (ه)؛ نشانه (انتهی) و پایان مطلب است خواه حدیث باشد، خواه نقل قولی، که این نوعی هم نقطه‌گذاری و اعلام پایان گفتار است.

نقطه‌گذاری:

در نسخه‌های خطی با کل اندازی بین مطالب و سرفصل‌ها و سرسطرها با آرایش و یا نقطه گرد درشت به قلم شنگرف جملات از هم جدا می‌شده اگرچه سرسطرنویسی کمتر معمول بوده ولی با حرف واو معکوس (و) و یا با سه واو معکوس و یا دایره کوچک مطالب از هم تذکیک می‌شده و با کلمه (تم) و (تمت) پایان می‌یافته است.

نشانه‌های مالکیت:

هذا معاً النعْمَى ربِّي من من من على قد والمن

* * *

* - بزودی فهرست آن منتشر خواهد شد (مجمع علمی اسلامی بوسیله نگارنده) ان شاء الله تعالى.

الله انت ذو فضل و من وانى ذو خطأ يا فاعف عنى
صار هذا الكتاب من مالى احسن الله بالهدى حالى

* * *

مالك هذا الملوى ، مملوك مالك الملوى من عوارى الدهور على
يد العبد المهجور ، من جملة كتب أقل الخليقة بل لا شيء في الحقيقة ،
عبد الملك (مهر).

* * *

ما ساقه الزمان لدى و أنا العبد الحقير مصطفى (مهر مصطفى).

* * *

ثم صار للفقير ولغيره سوف يصير (مهر وتاريخ).

* * *

من عوارى الدهر لدى الفقير.

* * *

ما انتقل من والدى الى بالارث الشرعى (اسم)

* * *

(ظنی بربی حسن) ، (الواشق بالله الغنی عبده عبد الغنی) ،
(الفقیر هاشم) ، (هو الجلیل عبده اسماعیل) ، (عز من قنع ، ذل من طمع ،
عبد العزیز) و مائند اینها در سجع مهر مالکیت با تاریخ .
طعم بر جان طامع مار باشد قناعت نفس را معمار باشد
طعم آزادگان را بنده سازد ذلیل و عاجز و افکنده سازد
در کتاب دوستان کردن طمع سردی بود گریخواهی بازندگی ناجوانمردی بود*

* * *

* - (در دوره‌ای که کتاب چاہی نبوده طمع به کتاب دوستان داشتن اروا
بوده است).

یادداشت‌های یادگاری:

از حوادث خدای واقی باد
در جهان تا به حشر هاقی باد

صاحب این کتاب را هر دم
مدت عمر و جاه و رفعت او

* * *

کسی بست آید به بذل مالها
یکرفیق عاقل اند رسالها
آگه از هر راه و هر جاهت کند
گرفیق اهل خواهی جو کتاب
راه بیهوده مهو سوی سراب
خود برو حال یکایک را بجو
بر مثل این چند گفت ای نکو

* * *

من جمله کتب العبد الفقیر الی الله الغنی ، صار هذا الكتاب من مالي
احسن الله بالهدی حالی، ورثت هذا الكتاب عن ابی وجدی وانا العبد . . .

* * *

قد انتقل الی بالبيع (دوقوان = دوهزار دینار به سیاق) .

* * *

و یکفیک قول الناس فی ما ملکته لقدر کان هذا ممرة لفلان

* * *

شم ساقته الی ملک مملوک مالکا لملوک فی سنة

* * *

والآن هذا عندي والآخر عند غيري وانا العبد

* * *

قد انتقل هذه النسخة الشريفه على نهج الشريعة مني الی ولدى الا عز
محمد اشرف .

* * *

قد انتقل بالصلح الشرعی الی (مهر) .

* * *

من جمله كتب التي اعطاني حضرت والدى وانا العبد الراجى ،
محمد صادق بن محمد تقى (مهر) .

* * *

قد دخل في ملك الشیخ محسن بن حاج مرتضی بالبیع الصالح الشرعی .

* * *

انتقل الى ملك الاقل على نقى بن شیخ احمد بالبیع .

* * *

قد دخل في ملك المالک الصوری والملك لله .

* * *

قد دخل في نوبة الاقل الغانی (اسماعیل القزوینی مهندسا والنجفی
مولدا " و مسکنا ") با مهر (محمد اسماعیل) .

* شکاه علم انسانی و مطالعات فرنگی *

رسال جامع علوم انسانی

نمونه یادداشت‌های آغازکار کاتب در اول صفحه نسخه خطی :

با سمه الذى علم بالقلم ، هو الميسير للمطالب بقدر همة الطالب ،
رب يسر ولا تعسر ، رب اعن و يسر ، هو المعين ، هو الموفق والمعين

* * *

نحوه یادداشت‌هایی از پایان کتاب خطی بالاخص از ناحیه
خود کاتب به دلیل هم خطی:

تم الكتاب وربما محمود وله المکارم والعلی والجود
وعلی النبی والصلواته مانع قمری واوراق عود

* * *

خط من لایق کتاب نبود چنین لاعلاج بنوشتم

* * *

خطم مشوش است وپریشان چو روزگار عییم مکن که در شب هجران نوشتہام

* * *

اگر باقی نماند عمر باقی فنا باقی هماند خط باقی

* * *

الخط یبقی زمان بعد کاتبه وصاحب الخط تحت الارض مدفون

* * *

یارب بخطم ده زکرم پیرایه زان رو که منم زعنف بی سرمایه!
معذورم اگر خط مرا چستی نیست در دست قلم بد و به پا گهواره

* * *

طوفه حالیست که دارد شب هجران کاتب (یاشق)

خواب ناکردن و صد خواب پریشان دیدن

* * *

وما من کاتب الا سيفتی ویبقی السدهر ما کتبت بداء
فلا تكتب بخطک غیر شیئی یسرک فی القيامة ان تراه
(مشارق الدرائی نسخه عکسی ۶۶)

* * *

سیبی خطوطی برده بعد هوشی الا انه اتابقی و تفنی انا ملمسی
لکاتبها المدفون تحت اللہ رحمۃ فیانا ظرا فیها سل اللہ رحمۃ

* * *

ایهالناظرفی هذه الرسالة
 ان نیت عباره او سهوت تارة
 فاغفر لمن عصى
 واحسن لمن اسا
 بزرگش نخواند اهل خرد *
 که نام بزرگان بهزشتی برد
 هر آنکو قلم را نور زید و تیغ
 هر آنکو قلم را نور زید و تیغ
 * * *

سیقی خطوطی فى الدفاتر برده
 و انتمی تحت التراب رمیم
 * * *

سیمضی من دهور لا اراها
 پراها الغیر یقرء من کتابی
 * * *

یانا نظرا فیه سل لله مرحمة
 على المصنف واستغفر لصاحب
 و اطلب نفسك من خير تزيد بها
 من بعد ذلك غفرانا لكاتب
 * * *

امومت ویبقی کل شیئی کتبته
 لعل الہی یعف عنی بفضلہ
 فیالیت من یقرأ کتابی دعا لیا
 و یغفر تقصیری و سو فعالیا
 * * *

سیقی خطوطی و گنت ترابا
 فیا ناظرا فیه قل لی دعائی
 * * *

چشم اغماد بذای راز است
 دیده بسته بذا زین باز است
 * * *

کتبتك پا کتاب ولست ادری
 صدق ام کذوب ام عدوی
 اذا مامت من یقرئ کی بعدی
 او الخلل الذي تکی لفقدی
 * * *

گر خطا فی رفتہ باشد در کتاب
 آن خطای رفتہ را تصحیح کن
 قارشا بر من مکن قهروشتاب
 از کرم واله اعلم بالصواب
 * * *

من نوشتمن صرف کردم روزگار
 من نام خطب ماند یادگار
 * * *

نوشته بماند سیه بر سفید نویسنده را نیست فردا آمد

* * *

در حاشیه کتاب : (یادداشت کار روزانه) :

شرح شواهد مجمع البيان، میرزا محمد شریف (فهرست ج ۶ ص ۲۲۹۴) .

* * *

دستم به زیر خاک چو خواهد شدن باشد به یادگار بماند خط سیاه

* * *

روزی که نه شادی و نه شیون ماند نه دست خط و نه جان و نه تن ماند
اندر دل دوستان مرا بساد آرند خطی که به یادگار از من ماند

* * *

گرت ز دست برآید چو شمع تابان باش بسوز خویشتن و جمع را فروزان باش

* * *

هر که خواند دعا طمع دارم زانگه من بندۀ گن‌هکارم

* * *

گر بریشان شد هبینی خط من عیب مکن که مرا محنت ایام بهم بر زده است
* *

چشم بداند پیش که برگنده بساد عیب نماید هنر ش در نظر
ورهنری دارد و هفتاد عیب دوست نبیند بجز آن یک هنر
(در مرقع)

* * *

یقولون ذکرالعره پھی بنسله ولیس له ذکر اذا ماله نسل
فقلت لهم نسلی بدایع حکمتی فان فاتنا نسل فانها بهانسلو

* * *

*

تفسن در تاریخ تحریر:

فرغ من کتابهذا الكتابالشريفالفقير الى رب الارباب عبد القائم بن عبد الوهاب مستعينا" الى رحمة رب التواب (فی الثالث من ما بعد ثالث الشهور من تاسع آحد العشر السابع من عاشر المائة الهجرة النبویه (= سوم ربیع الثانی سنہ ۹۶۹) .

ولقد فرغ من تصویفه احمد بن محمد باقر الموسی البهبهانی فی کربلا المشرفه فی يوم الاثنين من العشر الاول من شهر الرابع من العام الرابع من العشر العاشر من المائة الثالثة من بعد الالف من الهجرة النبویه صلی الله علیه وآلہ ما شرق صبح ودجی ظلام فی سنہ ۱۲۹۴ (= روز دوشنبه دوم ربیع الثانی ۱۲۹۴) (خطی تنبیه الانام فی طهارة عرق الجنب من الحرام) .

حروف جمل، ماده تاریخ: (در سجع مهر، شعر، نثر) :

شکر که این نامه به عنوان رسید پیشتر از عمر به پایان رسید
مهر نه خاتمه این کتاب چند رقم خاتم (تم الكتاب)
(تم الكتاب = ۸۹۴ تاریخ تحریر - در نسخه مکسی شرفنامه، شماره ۱۰۵۴
دانشگاه تهران) .

نمونه اثر نسخه برداری برای تکثیر:

تمت الكتاب على يد احقر خلق الله الوهاب في ثمان عشر شهر
جمادي الاولى (= ج ۱) سنة تسعة وأربعين وتسعمائه ۹۴۹ .

از كاتب كاملكتنده خط مصنف : صورة خط المصنف على اصله (الى هنا)

* * *

قد فرغ ناسخة لنفسه الملتجى الى الحرم العلوى (نجف) ووقع الفراغ
من الاستنساخ فى يوم الابعاء بيد مؤلفه ابى الحسن بن هادى الحسینى .

* * *

قد وقع الفراغ من كتابة هذه الاسطرون ، كتب مؤلفه بيمنا الفانیه وهو
محمد بن على الطباطبائی .

* * *

بلغ على جهـة الـوسع والـطاقة عـلـى نـسـخـة مـصـحـحة عـلـى نـسـخـة المـصـنـف
عـلـى يـد الـأـقـل مـحمد حـجـي مـقاـبـلـة (٧٣٥ جـواـهـر الـكـلام شـيـخ مـحمد حـسـن اـصـفـهـانـي) .

* * *

كتبه مظفر بن عمر بن محمد الميافارقى حامدا " لله تعالى و مصليا " عـلـى نـبـيـه و اـصـحـابـه (كـاتـبـ سنـى اـسـتـ) وـ قـوـقـ الفـرـاغـ مـنـهـ فـىـ شـهـرـ رـبـيعـ الـأـوـلـ
مـنـ سـنـةـ شـمـانـ وـ ثـلـاثـيـنـ وـ خـمـسـيـنـ (القـانـونـ فـىـ الـطـبـ ٢٨٨٩) .
لـشـيـخـ الرـئـيـسـ الـمـعـتـمـدـ اـبـىـ الـكـرـمـ بـنـ يـوسـفـ الـرـوـمـىـ تـلـمـيـذـ السـيـدـ الـاجـلـ
الـعـالـمـ الـاـوـحـدـ (اـسـتـادـشـ :) .

هـبـةـ اللـهـمـنـ عـلـىـ الـفـيـلـيـسـوـفـ اـدـاـمـ اللـهـمـيـاـمـ (زـنـدـمـاـسـ) وـ ضـاعـفـ اـقـبـالـهـ .

پرسشگاه علوم اسلامی و ایرانی فرنگی

تم الدیوان بعون الملك المنان والحمد لله اولا " وآخرها " والصلة على
نبیه وآلها جمعین (كاتب شیعی است) . فی شهر جمیدی الآخر (کذا) شمان
و شمین و شمانیه (٨٨٨ هجری) بدار العیش شیراز .
كتبه العبد شیخ مرشد فخر له ولوالدیه (دیوان کمال الدین مسعود
خجندی ، ش ٢٨٢٥) .

* * *

*

نمونه القاب شهرها به معرفی کاتبان:

شیراز : دارالعلم ، دارالعیش

کاشان : دارالمومنین

بزد : دارالعباده

قم : دارالامان

کرمان : دارالامان

قزوین : دارالامان ، دارالسلطنه

اصفهان : دارالسلطنه

بغداد : دارالخلافه

تهریز : دارالسلطنه

مشهد : دارالعلم والامان.....

نمونه اثر کاتب در نسخه های خطی اخیر :

حسب الفرمایش (کذا) نواب کامکار والا اقتدار عظمت مدار مدلت
شمار فرهاد میرزا حرره محمد بن وصال شیرازی (پایان فرهاد
و شیرین وحشی بافقی به خط میرزا کوچک، شماره ۱۶۹، دانشگاه تهران).

* * *

چند نمونه دیگر از اشعار پادداشت شده در اول و آخر نسخه
(منتخب، سماعي، ارتجالی، وصف حال...) که هر یک نشانه وضع روحی،
معیشت مادی، تقوی، زهد، فقر اهل علم و کتاب در دوران گذشته ماست:

* * *

جانا چمود من و تو ای در خوشاب پیوسته مخالفیم اندر هر ساب
من بخت توام که هیچ خواب نمیبرد تو بخت منی که می روی اندر خواب

* * *

بند یکنفس ای آسمان در پچه صبح
برآفتاب که پکدم خوشاست با قرم (از سعدی)

* * *

آنها که به کون همتی داشته‌اند شب‌ها همه‌شام قدر انگاشته‌اند
قومی که به فسق بر سر پر عیش‌اند در قعر جهیم‌اند چمپند اشته‌اند
(با پادداشت کیفیت نماز شب) (۲۱۴۳ خطی)

* * *

آن کس که در این زمانه زن می‌خواهد در دیست کماز بهر بدن می‌خواهد
ای وای بر آن کس که دوزن می‌خواهد شیران جهان اسیر پکازن شده‌اند

* * *

منسوب به خواجه طوسی با ذکر مذمت غیبت:

صدبار بگفتم ای دل عنده جو صراف سخن باش و سخن کستر گو
خواهی که رود آب تو اند رهمه جو بادوست نشین و نیکی از دشمن گو

* * *

شخصی بد ما به خلق می‌گفت ما از بد خود نمی‌هراشیم
ما نیکی او به خلق گوئیم تا هردو دروغ گفته باشیم
(منسوب به خواجه منصیر)

* * *

ضیاء بی فروغ ارکافرم خوانند چراغ کذب را نبود فروفی
مسلمان خوانمش زیرا که نبود مجازات دروغی جز دروغی

* * *

سعی کن و با مردم دانای بشین با باصنمی دلبر و زیبا بشین
این هر دو اگر یکی میسر نشد و تنها بشین

* * *

آمدی و آتشم در جان زدی * رفتی و برآتشم دامن زدی
کتبت والله علیم بان عذاب الفراق الیم

* * *

یادداشت سفر حجاز در نسخه همراه:

به جان شو ساکن کعبه، به ایان چند پیمانی
چه نبود قرب روحانی، چه سود از قطع منزلها
(خطی ۹۵۰۸)

طی نگشته روزگار کودکی پیری رسید
از کتاب عمر ما فصل شباب افتاده است

* * *

در حدیث نسیس:

جوهر نمای جوهر ذاتی خویش باش خاکش به سر که زنده به نام پدر بود
بکن زین خ تو ای باغبان بی توفیق
چنین نهال کزو غنچه ای شفته نشد
(از آیه اللہزاده ای خوش نام)

* * *

در اعتقاد به رویت هلال:

منو چه بینی تو ای نیک رای نگه کن بدین نکته های رقم
محرم زر و در صفر آینه ریم نخست آب و دیگر فنم

جمادی شانی کسی محترم	جمادی اول به سیم سفید
سمرزه تیغ جهاندار جم	رجب مصحف و ماه شعبان به گل
به ذی حجه دیدار زیما نم	به شوال سبزه، به ذی قعده طفل
به اشی به عیش و نہیں تو غم	عمل کر نمایو بین نکته ها

نمونه یادداشت تاریخی

زمانی که آدم خسروی باب کشت
هزار و دویست است و هشتاد و هشت
(۱۱۳۶ رساله های خونساری)

نمونه معما (چیستان)

اگر کسی انگشت ری یا چیزی دیگر را در دست بگیرد و خواهی بدانی
که در کدام دست اوست او را امر کن که از برای دستی که انگشت ری دارد
پک عدد زوجی بگیرد و از برای دست خالی پک عدد فردی . پس آن را
امر کن که عدد دست راست را در عدد زوجی ضرب کند و حاصل را با عدد
دست چه بجمع کند پس اگر مجموع فرد باشد انگشت ری در دست راست باشد
و اگر زوج باشد در دست چپ باشد .
(خزانن نراقی نسخه خطی دانشگاه)

ما و من در گذشته (یادداشت ها در کتب خطی)

(ما :) مائیم که در هیچ حسابی ناییم
بر مشغله و میان تهی چون ناییم
آن دم که حساب نقد مودان طلبند
آن ذره که در حساب ناید مائیم

من: در بی خبری از تو، صدمحله من پیش
تو بی خبر از غیری من بی خبر از خویشم

ما و من، در امروز ایران و امت اسلام بعد از انقلاب کبیر اسلامی:

ما: مائیم که در همه حسابی آئیم
هر جوش و خروش و سوچ در دریا نیم
آن دم که حساب امتنان می طلبند
آن جمع که در حساب آید مائیم

* * *

من: من و تو نیست میان من و تو
اتحادی است میان من و تو و

* پرتاب جامع کوم انانی *

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی